

Sygn. akt VIII C 2342/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W.

przeciwko R. R. (1)

o zapłatę 1.059,18 zł

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W. na rzecz pozwanego R. R. (1) 197 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2342/15

UZASADNIENIE

W dniu 31 października 2013 roku powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wytoczył przeciwko pozwanemu R. R. (1) powództwo o zapłatę 1.059,18 zł wraz z ustawowymi odsetkami od wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. **(pozew k. 2-3)**

W dniu 26 listopada 2013 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (VIII Nc 7223/13). **(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 21)**

Z uwagi na fakt, że powód wskazał w pozwie nieprawidłowy adres zamieszkania pozwanego (zamiast ul. (...) we wsi R. w gminie K., w pozwie wskazano ul. (...) w Ł.), nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym nie został pozwanemu prawidłowo doręczony i nie mógł się uprawomocnić, stąd wniesiony przez pozwanego w dniu 9 grudnia 2014 roku sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, został przyjęty jako wniesiony w terminie i przez osobę uprawnioną. **(pozew k. 2, sprzeciw k. 30-34 i k. 35, zarządzenie k. 47, zarządzenie k. 49, pismo k. 52-53, zarządzenie k. 55)**

Pozwany zaskarżył nakaz zapłaty sprzeciwem w całości i wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł zarzut spełnienia świadczenia na rzecz powoda w całości przed doręczeniem pozwanemu odpisu pozwu w przedmiotowej sprawie, a nadto zakwestionował wysokość dochodzonego roszczenia.

Pozwany wyjaśnił, że był pracownikiem powoda od 6 czerwca 2011 roku do 12 października 2013 roku. W trakcie pracy u powoda pobrał towary o wartości ok. 500 zł. Po zakończeniu stosunku pracy uiścił powódce kwotę 200 zł tytułem częściowego zwrotu należności za pobrany towar. Powódka nie wzywała pozwanego do zapłaty reszty należności. W lipcu 2014 roku pozwany dowiedział się o wszczętym przeciwko niemu z wniosku powoda postępowaniu egzekucyjnym w sprawie KM 24535/14 na podstawie powyższego nakazu zapłaty. Po uzyskaniu tej informacji pozwany niezwłocznie uiścił na rzecz powoda w dniu 15 lipca 2014 roku oraz 8 sierpnia 2014 roku całość dochodzonej kwoty (należność główną 1.059,18 zł, koszty procesu 24,50 zł, koszty klauzuli 60 zł, koszty zastępstwa w procesie 180 zł i koszty zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym 45 zł), a także uiścił wszelkie koszty postępowania egzekucyjnego w wysokości 602,52 zł. Podczas przeglądania akt komorniczych pod koniec listopada 2014 roku pozwany zauważył, że powód wskazał w postępowaniu egzekucyjnym nieprawidłowy adres pozwanego, co także skutkowało nieprawidłowym doręczaniem pism dla pozwanego. Podkreślił, że prawidłowy adres pozwanego był powodowi znany, z uwagi na zatrudnienie pozwanego u powoda przez kilka lat (adres ten widniał w aktach pracowniczych pozwanego).

Kwestionując wysokość dochodzonego roszczenia pozwany podniósł, że w trakcie zatrudnienia u powoda nie pobrał większości towarów wyszczególnionych w wykazie załączonym do pozwu. Podkreślił, że towary, ich ilość i wartość wskazana w wykazie nie odpowiada rzeczywistości. Wyjaśnił, że dane dotyczące sprzedanych przez powódkę towarów w aptece są przechowywane w systemie K., zaś wydruk rzekomo pobranych towarów załączony do pozwu nie pochodzi z tego systemu. Nadto w dacie sporządzania tego wydruku pozwany nie świadczył już pracy u powódki, bowiem po wypowiedzeniu umowy o pracę przez pozwanego, został on zwolniony z obowiązku świadczenia pracy w okresie wypowiedzenia. Z tych też przyczyn, pozwany domagał się by powód złożył do akt sprawy wydruk z systemu K. oraz zrzuty z ekranu specyfikacji pozycji umieszczonych przez pozwanego w kolejce w module sprzedaży do dnia 12 października 2013 roku, na okoliczność ilości i wartości towarów pobranych przez pozwanego w okresie zatrudnienia u powódki, a także aby powód złożył do akt sprawy wydruk z systemu K. oraz zrzut z ekranu wpłaty należności uiszczonej przez pozwanego na rzecz powódki z tytułu różnicy w remanencie umieszczonej w module płatności operacje kasowe za okres od stycznia do końca czerwca 2014 roku, na okoliczność dokonania wpłaty przez pozwanego oraz jej wysokości. **(sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 30-34)**

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał powództwo w całości. W związku z kwestionowaniem wysokości dochodzonego roszczenia, wyjaśnił, że fakt niesporządzenia wykazu pobranych towarów w systemie K. nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy i oświadczył, że dane pochodzące bezpośrednio z tego systemu zostały przeniesione przez powoda do programu M. (...), w celu ich ujednoczenia, są one zgodne z danymi z systemu K. i stanem faktycznym. Powód dodał także, że dla rozstrzygnięcia sprawy nie ma również znaczenia fakt, że w/w zestawienie załączone do pozwu zostało sporządzone na dzień 16 października 2013 roku, kiedy pozwany nie był już pracownikiem powoda, gdyż dotyczy ono produktów pobranych przez pozwanego, za które ten nie zapłacił, a pobrał je w okresie, kiedy był jeszcze pracownikiem powoda. **(odpowiedź na sprzeciw k. 62-63)**

Na rozprawie w dniu 4 grudnia 2015 roku w imieniu powoda nikt się nie stawił, pełnomocnik powoda został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości, zajmując stanowisko jak dotychczas. **(protokół rozprawy k. 77-78, potwierdzenie odbioru k. 72)**

W piśmie procesowym z dnia 23 grudnia 2015 roku pełnomocnik powoda wyjaśnił, że przedłożył wszystkie wydruki z systemu informatycznego dotyczące pozwanego, jakie posiada. Treść tych wydruków niemal w całości pokrywa się z dołączonym do pozwu wykazem towarów, a jedyną różnicą jest brak na wydrukach informacji o pobraniu przez pozwanego towaru w postaci żyłek marki (...), którego cena wynosiła 4,27 zł brutto. Niemniej jednak powód wskazał, że pozwany pobrał również ten produkt i nie uiścił za niego zapłaty. **(pismo procesowe powoda k. 79)**

Na rozprawach w dniu 26 lutego 2016 roku, w dniu 29 czerwca 2016 roku, a także w dniu 8 września 2016 roku pełnomocnicy stron podtrzymali dotychczasowe stanowiska w sprawie, przy czym na rozprawę w dniu 8 września 2016 roku pełnomocnik powoda nie stawił się, został prawidłowo zawiadomiony o jej terminie. **(protokół rozprawy k.**

96-96v, skrócony protokół rozprawy k. 111-123, a także zapis przebiegu rozprawy na płycie CD k. 147, skrócony protokół rozprawy k. 145-146, a także zapis przebiegu rozprawy na płycie CD k. 147)

W piśmie procesowym z dnia 2 sierpnia 2016 roku pełnomocnik powoda wyjaśnił, że we wrześniu 2013 roku w aptece (...). M. w Z. były zatrudnione 4 osoby, w tym 3 techników farmacji (przy czym jeden z techników przebywał na urlopie wypoczynkowym od 2 do 6 września, a potem zwolnieniu lekarskim od 16 do 30 września) i 1 technik stażysta. Wyjaśnił, że informacje o tym, kto obsługiwał (...) posiada wyłącznie kierownik regionu K. R.. Powód wskazał także, że nie dysponuje pismami kierowanymi do pozwanego po ustaniu stosunku pracy (wzywającymi do zapłaty), gdyż kontakt z powodem nawiązywany był drogą telefoniczną. Powód nie dysponuje także zrzutem ekranu pozycji umieszczonych przez pozwanego w kolejce w module sprzedaży od dnia 2 września 2013 roku do 12 października 2013 roku – nie sposób bowiem oczekiwać, że powód będzie każdorazowo utrzymywał kolejki pracowników za pomocą zrzutów z ekranu, skoro program K. przewiduje możliwość wydruku kolejki. Bezpośrednie wydruki z programu K., obejmujące kolejkę pozwanego, zostały załączone do pisma procesowego z dnia 20 lipca 2015 roku. **(pismo procesowe powoda k. 135-136)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we W. jest właścicielem sieci aptek (...). M. w całej Polsce, w tym Apteki (...). M. w Z. przy ul. (...). **(informacja odpowiadająca odpisowi aktualnego z Rejestru Przedsiębiorców KRS k. 4-8, okoliczności bezsporne)**

Świadek K. R. w 2013 roku, jako mgr farmacji, była kierownikiem jednej z aptek sieci Dr. M. w T. (jako kierownik miała nienormowany czas pracy, ale musiała przepracować 180 godzin miesięcznie), a ponadto od połowy września 2013 roku została tzw. kierownikiem regionalnym sieci aptek (...). M. na rejon (...), (...) i (...). Jako kierownik regionalny miała nadzorować i kontrolować pracę około 20 aptek, zarówno pod względem dochodowym, jak i dbałości o standardy sieci Dr. M.. Kierownik regionalny powinien dwa razy w miesiącu wizytować każdą z aptek, nad której pracą sprawował nadzór. **(zeznania świadka K. R. k. 112-113 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147, okoliczności bezsporne)**

Pozwany R. R. (1), jako mgr farmacji, był zatrudniony jako kierownik Apteki (...). M. przy ul. (...) w Z. od 6 czerwca 2011 roku do 12 października 2013 roku. **(zeznania świadka K. R. k. 112-113 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147, zeznania pozwanego k. 119, k. 146 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147, kserokopia umowy o pracę k. 36-37, kserokopia wypowiedzenia umowy o pracę k. 38, kserokopia świadectwa pracy k. 39, okoliczności bezsporne)**

Pozwany R. R. (1) i świadek K. R. znali się wcześniej, gdyż jeździli dwa razy do roku na zjazdy aptek (...). M., oboje byli dobrymi pracownikami – kierownikami aptek, a ich apteki były wiodącymi w sieci. Oboje dość często do siebie dzwonili i wymieniali się doświadczeniami, lubili się. **(zeznania pozwanego k. 119, k. 146 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147, zeznania świadka K. R. k. 112-113 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147, okoliczności bezsporne)**

We wrześniu 2013 roku w Aptece (...). M. w Z., poza pozwanym, jako kierownikiem apteki, było zatrudnionych jeszcze trzech techników farmacji (przy czym jeden z techników przebywał na urlopie wypoczynkowym od 2 do 6 września, a potem zwolnieniu lekarskim od 16 do 30 września) i jeden technik stażysta. Nadto zatrudniony był jeszcze jeden mgr farmacji K. K. (aptece ogólnodostępnej musi być zatrudnionych co najmniej dwóch farmaceutów, w tym jeden odpowiedzialny za prowadzenie apteki, czyli kierownik apteki; w godzinach czynności apteki powinien być w niej obecny farmaceuta – art. 88 ust. 1 i 4 oraz art. 92 ustawy z dnia 6 września 2001 roku – Prawo farmaceutyczne, tj.: Dz.U. 2008, Nr 45, poz. 271 ze zm.). **(zeznania pozwanego k. 121, k. 145v-146 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147)**

Pozwany zapewniał dostawę i zapatrzenie w leki, wyroby medyczne oraz kosmetyki sprzedawane w aptece (...). M. w Z. dla (...) i dla pobliskiego (...)u. Oprócz niego obsługą tych podmiotów zajmowały się jeszcze dwie osoby – drugi

mgr farmacji K. K., a także poprzedni (przed K. R.) koordynator regionu I. D., która nie była osobą zatrudnioną w aptecę w Z., ale miała bezpośrednią umowę z (...) i (...) na dostarczanie leków i wyrobów medycznych. **(zeznania pozwanego k. 120-121, k. 145v-146 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147, zeznania świadka K. R. k. 115 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147)** Każdy swój przejazd do (...) lub do (...)u pozwany ewidencjonował, gdyż z przejazdu tego rozliczał się z powodem kilo metrówką, a powód zwracał pozwanemu koszty przejazdu. **(zeznania pozwanego k. 120-121, k. 145v-146 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147, kserokopia rachunku kosztów podróży k. 131)**

W sieci aptek (...). M. pracownicy byli zatrudnieni wg równoważnego czasu pracy – jeżeli w danym miesiącu było 180 godzin do przepracowania, to pracownik musiał je przepracować z uwzględnieniem wymaganego czasu odpoczynku. Apteka w Z., o której mowa, była czynna w 2013 roku w godz. od 8.00 do 20.00. **(zeznania świadka K. R. k. 115 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147, (zeznania pozwanego k. 145v-146 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147, okoliczności bezsporne)** Godziny pracy obu magistrów w przedmiotowej aptece nie pokrywały się. Apteka pełniła miesięcznie po 2 lub 3 dyżury nocne, które były do odebrania w godzinach pracy. Przy uwzględnieniu powyższego, każdy z magistrów pracował w efekcie codziennie bez odbioru godzin za soboty po 6-7 godzin dziennie. **(zeznania pozwanego k. 145v-146 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147)**

Apteka korzystała z oprogramowania K. (oprogramowania specjalizowanego i dedykowanego dla sektora farmacji) – systemu wspomagania zarządzania apteką, wspierającego obsługę apteki. Każdy z pracowników apteki miał swoje konto w systemie K. w aptecę i swoje indywidualne hasło do logowania do systemu jako użytkownik, za wyjątkiem stażystów (k. 114). Każde logowanie użytkownika do systemu jest w nim widoczne. **(zeznania pozwanego k. 145v-146 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147, zeznania świadka K. R. k. 112-115 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147, okoliczności bezsporne)**

Hasło kierownika apteki do logowania się do systemu K. znali wszyscy, gdyż ułatwiało to pracę apteki.

Zwykle do (...)u z dostawą pozwany jechał w trakcie swoich godzin pracy, między 12 a 15. W chwili gdy wyjeżdżał z apteki, było tak, że magistra farmacji mogło nie być w aptecę. Hasła kierownika znali wszyscy, bo w takiej sytuacji będąc zalogowanym na swoim koncie i hasła technik farmacji nie mógłby sprzedać np. leku psychotropowego, więc sprzedawał go z konta kierownika (czy drugiego mgr farm.) w czasie jego nieobecności w aptecę (co jest praktyką powszechnie występującą w aptekach). **(zeznania pozwanego k. 121, k. 145v-146 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147)**

(...) ma kilka modułów wspomagających pracę apteki m.in. w zakresie sprzedaży, zamówień, zakupów, analizatora refundacyjnego, (...) (Baza Leków i (...) Ochrony (...), dzięki której można odszukać informacje o leku, znaleźć tańsze zamienniki, sprawdzić interakcje itd.)

Każdy lek i środek medyczny mają swój numer w (...). Komputer pracujący w systemie rozróżnia z jakiej dostawy jest dany lek czy środek po kodzie kreskowym, (...). **(zeznania świadka K. R. k. 112-113 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147, okoliczności bezsporne)**

Każdy pracownik mógł pobrać wybrany przez siebie towar z apteki i umieścić go w tzw. kolejce, która oznaczała odroczony termin płatności. Nie było przyjętych terminów zapłaty za preparaty umieszczone w kolejce. Pracownicy regulowali wszystko w miarę na bieżąco. Gdy pracownik składał wypowiedzenie był proszony o uregulowanie kolejki. Firma dopuszczała także istnienie braków inwentaryzacyjnych, za które pracownik nie ponosił odpowiedzialności (określonych procentowo), np. z powodu kradzieży bądź przeterminowania się leków i środków medycznych. **(zeznania pozwanego k. 119-120, k. 145v-146 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147, zeznania świadka K. R. k. 112-118 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147)**

W okresie pracy u powoda, pozwany pobrał od powoda i umieścił w module sprzedaży od dnia 2 września 2013 roku do 12 października 2013 roku, a faktycznie do 23 września 2013 roku (ostatniego dnia faktycznego świadczenia pracy), następujące towary o łącznej cenie 433,40 zł brutto:

- 1) N. szampon leczniczy sasz. (0,33 op.) za 5,68 zł brutto,
- 2) W. Henna regenerująca maska włosy suche (1 op.) za 23,33 zł brutto,
- 3) O. mikrogranulki (2 op.) za 14,00 zł brutto,
- 4) Test ciążyowy (...) (2 op.) za 11,38 zł brutto,
- 5) I. C. pastylki (1 op.) za 15,34 zł brutto,
- 6) S. Ekspresowy system usuwania twardej i zrogowaciałej skóry (1 op.) za 25,29 zł brutto,
- 7) C. tabl. powlekane (1 op.) za 35,71 zł brutto,
- 8) Azulan płyn do stosowania na skórę i błony śluzowe (1 op.) za 8,19 zł brutto,
- 9) S.. P. (1 op.) za 4,23 zł brutto,
- 10) Test ciążyowy (...) (1 op.) za 5,69 zł brutto,
- 11) F.-Lek E. T. Szampon łupieżowy sasz. (1 op.) za 2,81 zł brutto,
- 12) F.-Lek E. T. Szampon łupieżowy sasz. (1 op.) za 2,81 zł brutto,
- 13) P. Szampon sasz. (0,33 op.) za 3,36 zł brutto,
- 14) F. tabl. (1 op.) za 15,15 zł brutto,
- 15) (...) (3 op.), które bez refundacji kosztowałyby 129,42 zł brutto, ale w Pozwany doniósł receptę, stąd odpłatność za paski wynosiła 3,20 zł,
- 16) E. kaps. dojelitowe twarde (1 op.) za 19,66 zł brutto,
- 17) E. kaps. dojelitowe twarde (1 op.) za 29,96 zł brutto,
- 18) E. kaps. dojelitowe twarde (1 op.) za 29,96 zł brutto,
- 19) E. kaps. dojelitowe twarde (1 op.) za 19,47 zł brutto,
- 20) P. krople do oczu (1 op.) za 20,07 zł brutto,
- 21) V. krople do oczu (1 op.) za 25,40 zł brutto,
- 22) N. szampon leczniczy 100 ml (1 op.) za 34,52 zł brutto,
- 23) C. tabl. dopochwowe (1 op.) za 3,46 zł brutto,
- 24) C. tabl. dopochwowe (1 op.) za 3,46 zł brutto,
- 25) Z. tabl. powlekane (1 op.) za 60,92 zł brutto,

26) E. kaps. dojelitowe twarde (1 op.) za 19,47 zł brutto. **(zeznania pozwanego k. 120 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147, okoliczności bezsporne)**

Zrzut z ekranu z programu K. charakteryzuje się tym, że są na nim widoczne wszelkie dokonane w kolejce zmiany – przy zmianie widać kto jej dokonał i o której godzinie. Gdyby w okresie wypowiedzenia umowy o pracę, gdy pozwany nie świadczył już faktycznie pracy na rzecz powoda, ktoś logował się na konto pozwanego i modyfikował kolejkę na hasle pozwanego – byłoby to widoczne na wydruku zrzutu z ekranu. Wydruku takiego można dokonać w każdym czasie, gdyż w systemie K. takie dane są przechowywane od początku aż do końca istnienia apteki. (Z tej przyczyny w niniejszej sprawie pozwany wnosił o załączenie przez powoda do akt sprawy zrzutów z ekranu specyfikacji pozycji umieszczonych przez pozwanego w kolejce w module sprzedaży od dnia 2 września 2013 roku do 12 października 2013 roku, na okoliczność towarów pobranych przez pozwanego w okresie jego zatrudnienia u powódki, jednak powód wskazał, że nimi nie dysponuje i nie złożył ich do akt sprawy.) **(zeznania pozwanego k. 121, k. 145v-146 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147, przykładowy wydruk zrzutu z ekranu z innej apteki k. 129-130)**

W dniu 23 września 2013 roku pozwany złożył powodowi wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas określony, z zachowaniem okresu wypowiedzenia przy czym zgodnie z polityką firmy, od dnia następnego po złożeniu wypowiedzenia, pracownik był zwolniony z obowiązku świadczenia pracy. Od dnia 24 września 2013 roku pozwany nie świadczył już zatem pracy na rzecz powoda do czasu rozwiązania stosunku pracy, co miało miejsce 12 października 2013 roku. **(zeznania pozwanego k. 119-121, k. 145v-146 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147, zeznania świadka K. R. k. 116 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147, okoliczności bezsporne)**

We wrześniu 2013 roku (jeszcze przed złożeniem przez pozwanego wypowiedzenia) świadek K. G.-R., jako koordynator regionalny, była na kontroli w Aptece (...). M. w Z.. W aptece była chwilę, gdyż apteka była dobrze prosperująca, obrót był dobry, sprzedaż dobra, rosła. **(zeznania pozwanego k. 119-121 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147, zeznania świadka K. R. k. 112-115 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147)** Nie rozmawiała wtedy z pozwanym o kolejkach. **(zeznania pozwanego k. 119 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147)** Po wizycie w aptece prosiła aby informatyk z firmy pokazał jej czy są kolejki w tej aptece. **(zeznania świadka K. R. k. 115 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147)** Świadek nie weryfikowała czy w datach, które odpowiadają poszczególnym dniom umieszczenia leków w kolejce według wydrukowanych specyfikacji, pozwany rzeczywiście świadczył pracę, zgodnie z jego harmonogramem pracy. **(zeznania świadka K. R. k. 115 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147)**

Gdy na miejsce pozwanego do pracy w Aptece (...) M. w Z. przysłała kolejna pani kierownik z P., pozwany mówił jej, że ma kolejkę na niecałe 500 zł, którą ureguluje sukcesywnie. Z uwagi jednak na kłopoty finansowe pozwanego, w tym fakt, że miał on ogłoszoną upadłość, część kolejki uregulował dopiero w marcu 2014 roku, wpłacając kwotę 200 zł. W dniu 10 marca 2014 roku pozwany doniósł także receptę na paski dla cukrzyków O. X., w związku z czym odpłatność za paski była refundowana z NFZ, stąd za te paski do zapłaty pozostało 3,20 zł (a nie 129,42 zł). Pozwany uregulował kwotę 3,20 zł w momencie doniesienia recepty. Powódka nie wzywała pozwanego do zapłaty reszty należności, pozwany nie otrzymał żadnej korespondencji z działu HR.

Zdając magazyn apteczny na zakończenie pracy, pozwany rozmawiał telefonicznie ze świadkiem K. R., która pytała go kiedy ureguluje kolejkę. Pozwany powiedział jej, że ma ciężką sytuację i ureguluje kolejkę w ratach. Świadek nie mówiła pozwanemu jaką kwotę ma zapłacić. **(zeznania pozwanego k. 119-121 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147)**

Po złożeniu przez pozwanego wypowiedzenia świadek zleciła jakiemuś pracownikowi Apteki (...) M. w Z., aby zweryfikował czy kolejka pozwanego jest uregulowana. Świadek nie sprawdzała rozliczenia kolejki na dzień ustania stosunku pracy z pozwanym. W sprawie uregulowania kolejki po ustaniu stosunku pracy z pozwanym miał się kontaktować telefonicznie jakiś pracownik działu personalnego firmy. Na dzień ustania stosunku pracy z pozwanym

w Aptece (...). M. w Z. nie było inwentaryzacji. **(zeznania świadka K. R. k. 112-118 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147)**

Później po ustaniu stosunku pracy świadek K. R. otrzymała informację, że pozwany uregulował część kolejki. W 2014 roku świadek otrzymała informację, że pozwany uregulowała całą kolejkę, ale to nie był już jej rejon, więc się tym nie interesowała. **(zeznania świadka K. R. k. 118 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147, okoliczności bezsporne)**

W lipcu 2014 roku pozwany dowiedział się o wszczętym przeciwko niemu z wniosku powoda postępowaniu egzekucyjnym w sprawie KM 24535/14 na podstawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, który nie został pozwanemu prawidłowo doręczony. Po uzyskaniu tej informacji pozwany niezwłocznie uiszczył na rzecz powoda w dniu 15 lipca 2014 roku (2 razy po 500 zł) oraz 8 sierpnia 2014 roku (1.075,91 zł) całość dochodzonej pozwem kwoty (należność główną 1.059,18 zł, koszty procesu 24,50 zł, koszty klauzuli 60 zł, koszty zastępstwa w procesie 180 zł i koszty zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym 45 zł), a także uiszczył wszelkie koszty postępowania egzekucyjnego w wysokości 602,52 zł.

Podczas przeglądania akt komorniczych pod koniec listopada 2014 roku pozwany zauważył, że powód wskazał w postępowaniu egzekucyjnym nieprawidłowy adres pozwanego, co także skutkowało nieprawidłowym doręczaniem pism dla pozwanego. Prawidłowy adres pozwanego był powodowi znany, z uwagi na zatrudnienie pozwanego u powoda - adres ten widniał w aktach pracowniczych pozwanego. **(zeznania pozwanego k. 120-122 oraz zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 147, kserokopie dowodów wpłat k. 40-41, z załączonych akt Km 24535/14: postanowienie o kosztach k. 66, dowody wpłat k. 75-76, odpowiedź na skargę k. 81, postanowienie k. 85-86)**

Do dnia wyrokowania pozwany spłacił całe zadłużenie dochodzone przedmiotowym powództwem, przy czym pozwany kwestionował jego wysokość. **(kserokopie dowodów wpłat k. 40-41, z załączonych akt Km 24535/14: postanowienie o kosztach k. 66, dowody wpłat k. 75-76, odpowiedź na skargę k. 81, postanowienie k. 85-86, okoliczność bezsporna)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił częściowo jako bezsporny, a w pozostałym zakresie na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, na podstawie zeznań świadka oraz dowodu z przesłuchania stron, ograniczonego w trybie art. 302 § 1 k.p.c., do przesłuchania pozwanego, z uwagi na niestawiennictwo osoby upoważnionej do reprezentowania powoda.

Zeznania pozwanego Sąd ocenił jako wiarygodne w całości, spójne i logiczne, a także korelujące z resztą zebranego w sprawie materiału dowodowego. Sąd przyznał także walor wiarygodności w przeważającej części zeznaniom świadka K. R., przy czym zauważyć należy, że niektóre z okoliczności faktycznych nie były świadkowi wiadome czy też świadek ich nie pamiętała.

Sąd uznał, że wiarygodne jest w szczególności twierdzenie pozwanego o tym, że jego hasło do logowania się do systemu K. jako kierownika apteki znali wszyscy, gdyż ułatwiało to pracę apteki. Skoro godziny pracy dwóch zatrudnionych w aptece magistrów farmacji nie pokrywały się (zgodnie a art. 92 ustawy Prawo farmaceutyczne, w godzinach czynności apteki powinien być w niej obecny farmaceuta), przy czym obu magistrów obsługiwało (...) i (...) w swoich godzinach pracy, więc zdarzało się, że nie byli obecni w aptece w czasie swojej pracy, to oczywistym jest, że w/w hasło musiało być znane reszcie personelu, a na pewno zatrudnionym w aptece technikom farmacji, gdyż sami na swoim koncie nie mogliby sprzedać pacjentowi np. leków psychotropowych. Taka praktyka jest powszechna we wszystkich aptekach, co jest sędziemu referentowi wiadome z racji wywodzenia się z rodziny farmaceutycznej. W tym więc zakresie twierdzenie świadka, że nikt nie udostępniał swoich haseł jest niewiarygodne, choć oczywiście taką praktyką, że magistra na chwilę nie ma w aptece w godzinach jej czynności nikt się nie chwali przed nadzorem farmaceutycznym, bo nie jest ona prawidłowa, choć powszechnie występująca.

Wiarygodne były także wyjaśnienia pozwanego dotyczące osób zajmujących się obsługą (...)u i (...), zaś świadek, wbrew twierdzeniom powoda zgłoszonym w piśmie procesowym z dnia 2 sierpnia 2016 roku, wcale nie zeznała na rozprawie w dniu 29 czerwca 2016 roku, że pozwany był jedyną osobą odpowiedzialną za obsługę tych podmiotów, dodała bowiem w kolejnym zdaniu, że nie wie czy pozwany był jedyną osobą obsługującą (...).

Wobec tego, że pozwany zakwestionował pobranie niektórych towarów wskazanych w „specyfikacji pozycji umieszczonych w kolejce w dniu 16.10.2013 roku godz. 16.24”, a także zakwestionował pobranie wszystkich towarów wskazanych w „specyfikacji pozycji umieszczonych w kolejce w dniu 16.10.2013 roku godz. 16.25”, biorąc pod uwagę twierdzenie powoda, że specyfikacje te zostały przepisane ręcznie z systemu K. przez jakiegoś pracownika powoda, nie były one potwierdzone wydrukiem zrzutu z ekranu programu K., który dowodziłby kto i kiedy dokonał modyfikacji w kolejce, specyfikacjom tym, jako dokumentom niepodpisanym, uniemożliwiającym ustalenie osoby która je sporządziła, Sąd odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Oczywiście poza zakresem, w którym pozwany przyznał, że określone towary pobrał.

Także porównanie tych specyfikacji z wydrukami z kart 64-67 jasno dowodzi tego, że w takich specyfikacjach można jedne pozycje wprowadzić a inne usunąć, więc ich moc dowodowa jest żadna w razie ich zakwestionowania przez stronę przeciwną. Dodać jeszcze wypada, że specyfikacje załączone do pozwu mają dotyczyć towarów umieszczonych w kolejce w dniu 16 października 2013 roku, kiedy pozwany bezspornie nie świadczył już pracy na rzecz powoda (nie świadczył jej już od 24 września 2013 roku, a jego umowa o pracę uległa rozwiązaniu w dniu 12 października 2013 roku), zaś specyfikacje załączone na kartach 64-67 mają dotyczyć pozycji umieszczonych w kolejce w dniu 2 września, 6 września, 9 września i 21 września 2013 roku, co ogólnie wzbudza kolejne wątpliwości co do daty umieszczenia towarów w kolejce i w żaden sposób nie dowodzi kto te towary w kolejce umieścił (czy rzeczywiście był to pozwany, czy ktoś logował się na konto pozwanego, czy logował się na konto innej osoby). Specyfikacje z kart 64-67 akt sprawy są znowu jakimiś wydrukami nie podpisanymi przez nikogo, zatem nie można ich nawet oceniać jako dokumentów prywatnych. Zresztą i dokumenty prywatne, bez poparcia innymi dowodami, mogą stanowić jedynie dowód tego, że osoba, która takie dokumenty podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.). Nie mają one natomiast mocy materialnej i nie dowodzą istnienia rzeczywistego stanu rzeczy.

W zakresie w którym pozwany przyznał pobranie określonych towarów i umieszczenie ich w kolejce, Sąd uznał, że okoliczności te nie były oczywiście sporne między stronami, zatem nie wymagały dowodu. W pozostałym zakresie, w ocenie Sądu, powód nie udowodnił, że pozwany umieścił inne towary w kolejce i nie rozliczył się z nich z powodem, chociaż powinien był to uczynić.

Biorąc pod uwagę, że przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe dowiodło, że hasło do logowania do systemu K. pozwanego znane było innym pracownikom apteki, ponadto 3 osoby zajmowały się obsługą (...), wreszcie wobec tego, że powód nie załączył zrzutów z ekranu z programu K. zasłaniając się tym, że ich nie posiada, zaś wykonanie tych wydruków zrzutów z ekranu jest możliwe w każdym czasie, trudno było uznać, że powództwo jest zasadne i udowodnione. Pozwany dokładnie wyjaśnił przy tym, że zrzut z ekranu z programu K. charakteryzuje się tym, że są na nim widoczne wszelkie dokonane w kolejce zmiany – przy zmianie widać kto jej dokonał i o której godzinie. Gdyby w okresie wypowiedzenia umowy o pracę, gdy pozwany nie świadczył już faktycznie pracy na rzecz powoda, ktoś logował się na konto pozwanego i modyfikował kolejkę na hasle pozwanego – byłoby to widoczne na wydruku zrzutu z ekranu i potwierdzało dodatkowo prawdziwość twierdzeń pozwanego. Wydruku takiego można dokonać w każdym czasie, gdyż w systemie K. takie dane są przechowywane od początku aż do końca istnienia apteki, stąd był to tak ważny dokument w sprawie. Na okoliczności możliwości wykonania wydruku zrzutu z ekranu specyfikacji pozycji umieszczonych w kolejce w każdym czasie pozwany załączył zresztą do akt sprawy taki wydruk zrzutu z innej apteki (k. 129-130), więc jego twierdzenia były w pełni wiarygodne.

Wreszcie pewne wątpliwości musi także budzić wymagalność dochodzonego roszczenia (poza nieudowodnieniem jego wysokości), gdyż jak zgodnie zeznali świadek i pozwany, każdy pracownik mógł pobrać wybrany przez siebie towar z apteki i umieścić go w tzw. kolejce, która oznaczała odroczony termin płatności. Pozwany zeznał przy tym, że nie było przyjętych terminów zapłaty za preparaty umieszczone w kolejce; pracownicy regulowali wszystko w miarę na

bieżąco. Świadek zeznała natomiast, że termin płatności był chyba do miesiąca, ale nie pamięta dokładnie jak było w tamtym czasie (roku 2013). Świadek nie wykluczyła zatem tego, że nie było określonego terminu płatności, jak zeznawał pozwany. Gdyby zaś przyjąć, że pozwany nie był konkretnie wzywany do zapłaty za towary umieszczone w kolejce, powództwo mogłoby zostać uznane jako przedwczesne, wobec braku wymagalności zapłaty za poszczególne towary. Gdyby przyjąć przy tym, że wytoczenie powództwa można potraktować jako wezwanie do zapłaty, to wskazać należałoby, że pozwany zapłacił kwotę dochodzoną pozwem, mimo kwestionowania jej wysokości (zapłacił, aby Komornik zwolnił zajęte w postępowaniu egzekucyjnym rachunki bankowe), przed doręczeniem mu odpisu pozwu, co miało miejsce 2 grudnia 2014 roku.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne na dzień zamknięcia rozprawy i nie zasługiwało na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie pozwany kwestionował wysokość dochodzonego roszczenia, poza wartością tych towarów, które przyznał, że umieścił w kolejce, a których wartość (po uwzględnieniu recepty na refundowane paski dla cukrzyków) wynosiła 433,40 zł. Oczywiście w pozostałym zakresie powództwo nie zostało przez powoda udowodnione.

Nie powielając oceny materiału dowodowego poczynionej szczegółowo powyżej, stwierdzić należy, że uzasadniając powództwo strona powodowa przedstawiła jedynie wydruki specyfikacji pozycji umieszczonych w kolejce w różnych datach, które nie miały nawet waloru dokumentów prywatnych. Tego rodzaju wydruki nie mogły stanowić dowodu na istnienie zobowiązania pozwanego (tak co do zasady jak i co do wysokości), w szczególności wobec stanowiska pozwanego, kwestionującego zasadność żądania powoda i jego wysokość w części. Wobec takiego stanowiska procesowego pozwanego, to powód powinien przedstawić dowód istnienia wierzytelności w dochodzonej wysokości – dowód, że pozwanego obciąża określone zadłużenie z tytułu pobrania towarów, umieszczenia ich przez pozwanego w kolejce, a następnie wobec braku zapłaty za towary. Powód nie udowodnił powyższego twierdzenia a to, zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c., na nim ciążył obowiązek udowodnienia powyższego stanu rzeczy, jako że z faktu tego wywodził skutki prawne. Reguła ta znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie w pełni podziela zaś stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku (I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76), że rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności jeżeli strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). W przedmiotowej sprawie to właśnie powód winien udowodnić, że pozwanego obciąża nieuregulowane zadłużenie, które było wymagalne, czego nie uczynił. Powyższego nie dowiodły także zeznania świadka K. R..

Wreszcie należy także zwrócić uwagę na fakt, że okolicznością w zasadzie niesporną między stronami, a potwierdzoną dowodami wpłat i dokumentami znajdującymi się w załączonych aktach Km 24535/14, było to, że do dnia zamknięcia rozprawy pozwany uregulował na rzecz powoda całą kwotę dochodzoną przedmiotowym powództwem ze wszystkimi kosztami (choć zasadność powództwa w toku procesu kwestionował).

Do dnia zamknięcia rozprawy powód nie złożył oświadczenia o cofnięciu powództwa, pomimo zaspokojenia całego roszczenia przed zamknięciem rozprawy, stąd biorąc pod uwagę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy (art. 316 § 1 k.p.c.), należało także uznać, że jest to przyczyna uzasadniająca oddalenie powództwa w całości (powód nadal popierał żądanie zapłaty, pomimo jej dokonania). Z tej również przyczyny powód musiał zostać uznany za przegrywającego sprawę w całości i brak było podstaw do zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, zgodnie z art. 98 k.p.c. (to pozwany był stroną, która wygrała proces w całości).

Przy ocenie, która ze stron wygrała albo przegrała proces, należy uwzględnić ostateczny wynik sprawy w danej instancji. Nawet jeśli pozwany dałby powód do wytoczenia powództwa (co nie miało miejsca w tej sprawie), to zaspokojenie przez niego roszczenia w toku procesu należy traktować jako równoznaczne z przegraniem procesu (por. orzeczenie SN z dnia 21 lipca 1951 roku, C 593/51, OSN 1952/2/49). Tę trafną tezę należy jednak uzupełnić stwierdzeniem, że jeśli powód, mimo zaspokojenia roszczenia, nie cofnął powództwa, lecz je popierał, co w takiej sytuacji uzasadnia wydanie wyroku oddalającego powództwo, to za przegrywającego sprawę należy uznać powoda.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie 2 sentencji wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.